

Η γνώση στην εποχή του Covid-19

«Περί μετάδοσης» του Πάολο Τζορντάνο από τις εκδόσεις Πατάκη

Το βιβλίο «Περί μετάδοσης. Επιστήμη, άνθρωπος και κοινωνία στην εποχή της πανδημίας» του πολυβραβευμένου Ιταλού συγγραφέα Πάολο Τζορντάνο γράφτηκε στη Ρώμη τις πρώτες μέρες του περασμένου Μαρτίου και κυκλοφορεί στα ελληνικά από τις εκδόσεις Πατάκη, σε μετάφραση Σώτης Τριανταφύλλου.

«Μερικές φορές το γράψιμο είναι μια άγκυρα που μας κρατάει στη γη, που μας προσγειώνει, που μας προστατεύει από τρομακτικές φαντασιώσεις. Υπάρχει όμως κι ένας άλλος λόγος: δεν θέλω να χάσω αυτά που αποκαλύπτει η επιδημία για μας τους ίδιους. Μόλις ο φόβος

PAOLO GIORDANO

Περί μετάδοσης

Επιστήμη, άνθρωπος και κοινωνία στην εποχή της πανδημίας

ΠΑΤΑΚΗ

Δεν φοβόμαι μήπως αρρωστήσω. Τι φοβόμαι λοιπόν; Φοβόμαι όλα τα πράγματα που μπορεί να αλλάξουν γύρω μου ή εντός μου. Μήπως ο πολιτισμός μας αποδέχεται χάρητος; Μήπως, φοβόμαι τον αποδραστικό και την κωλύσσει, αλλά και το ανώτερο μήπως από το κέρμα φόβος δεν αφήσει κανένα χτύπο, μήπως τερμάσει χωρίς να αλλάξει τίποτα.

περάσει, θα πάρει μαζί του οποιαδήποτε προσωρινή γνώση· αυτό συμβαίνει πάντοτε με τις

ασθένειες. Καθώς θα διαβάζετε αυτές τις σελίδες, η κατάσταση θα έχει αλλάξει. Οι αριθμοί θα είναι διαφορετικοί, η επιδημία θα έχει εξελιχθεί: είτε θα έχει φτάσει σε κάθε γωνιά του πλανήτη, είτε θα έχει επιβραδυνθεί ωστόσο μερικές από τις σκέψεις που γέννησε ίσως να έχουν ακόμα κάποια αξία. Αυτό που συμβαίνει δεν είναι ούτε ατύχημα ούτε θεϊκή τιμωρία. Δεν είναι καν πρωτοφανές: έχει συμβεί στο παρελθόν και θα ξανασυμβεί στο μέλλον».

Με απλό και συμπονετικό τρόπο προσεγγίζεται η πανδημία που ζούμε και οποιαδήποτε άλλη μας περιμένει.

«Η κατάσταση υπερβαίνει

ταυτότιτες και πολιτισμούς» γράφει ο Τζορντάνο. «Η επιδημία καταδεικνύει πώς στον παγκοσμιοποιημένο κόσμο είμαστε όλοι συνδεδεμένοι, αλληλοεξαρτώμενοι και αδιαχώριστοι ο ένας από τον άλλον».

Στο βιβλίο συναντάμε την καρντίνα, τη μοιρολατρία, το χάος, τον φόβο, εύκολες προφητείες, το οικοσύστημα, την ιερρότητα της αλήθειας στην επιστήμη και την ακόμα μεγαλύτερη ιερρότητα της αμφιβολίας, τις μισές αλήθειες, τις προφανείς πλάνες, όλα όσα, ίσως, μας κάνουν να πούμε «μετά» ότι δεν πήγε τελείως χαμένος όλος αυτός ο πόνος.

[SID:13593789]

